

APUNTS D'ACTUALITAT SOBRE LA FIMARC (maig 2012-abril 2013) presentat a la 42JN del MCPC a Parets del Vallès, 28 d'abril de 2013

1.- Seminari europeu sobre la reforma de la PAC (Política Agrícola Común). _El 10 d'abril de 2012 la FIMARC va organitzar una sessió sobre la reforma de la PAC. 2013 serà una any important de reformes en aquesta política comuna i la Coordinació europea de la FIMARC es va reunir amb parlamentaris per compartir les preocupacions sobre les conseqüències per als petits camperols europeus.

2.- Congrés sobre la Ruralitat i les Migracions . (16-21 març 2012). Els participants es van reunir a El Salvador per estudiar a fons les causes de les migracions i de les dificultats que produeixen. Solució proposada : "països políticament estables que permetin a la seva gent viure i treballar les seves terres " , "*una pàtria que pugui mantenir els seus fills* " .

3.- Reunió del Buró i del Comitè Executiu. Les reunions del Buró i del CE de la FIMARC van tenir lloc els dies 28 i 29 d'abril a Assesse, Bèlgica. En aquesta sessió de treball es va parlar sobre la administració de la federació, així com de la planificació de les activitats. Tot dins d'un context de fortes restriccions pressupostàries. El Comitè Executiu, per la seva part, va organitzar un seminari sobre el tema "Inversions en l'agricultura; desafiaments i oportunitats per als petits agricultors".

4.- Conferència de les Nacions Unides sobre el Desenvolupament Sostenible, Rio+20. Va tenir lloc al Brasil del 20 al 22 de juny 2012. El seu objectiu : assegurar un nou compromís polític per al desenvolupament sostenible, avaluar els avenços i deficiències i assenyalar nous desafiaments, una economia verda i l'eradicació de la pobresa.

5.- Comitè per a la Sobirania Alimentària , de la FAO. L'11 de maig, a Roma, va aprovar un conjunt de directrius mundials adreçades a ajudar els governs a protegir els drets de les persones a posseir o tenir accés a la terra, als boscos i a la pesca. Directrius per a una governança responsable en relació al reconeixement i protecció dels legítims drets de tinença de la terra, millors pràctiques en el registre i transferència de drets, règims administratius accessibles i assequibles, gestió de les expropiacions, drets de les comunitats autòctones, inversions en les terres agrícoles responsables i transparents, mecanismes per a resoldre conflictes provocats per la expansió urbana en les zones rurals.

6.- Dia Mundial de l'Alimentació 2012.- La FIMARC celebra cada 16 d'octubre el Dia Mundial de l'Alimentació. En aquest cas, es va escollir com a tema " Les cooperatives agràries : la clau per a l'alimentació del món" . Cal destacar el seu paper en la millora de la seguretat alimentària i la seva contribució en la lluita per eradicar la fam. Objectius principals de les cooperatives : satisfer les necessitats dels seus membres, tot buscant beneficis dins de la sostenibilitat. (s'estima que mil milions de persones són membres de cooperatives) La FIMARC porta temps promovent iniciatives econòmiques de solidaritat sostenible, i demana a tots els moviments membres que realitzin una reflexió profunda sobre el paper de les cooperatives en el món rural i agrícola.

7.- Principals temes tractats en la publicació (VMR) Veu del Món Rural en els números del 2012:

En destacarem, de manera resumida i esquemàtica, algunes afirmacions que s'hi expressen i crides i demanda de compromisos que des de la FIMARC es fan a tots els actors de la societat mundial: polítics, poders econòmics, consumidors, ciutadans , militants dels moviments.....

Assemblea General de la FIMARC de 2010 havia proposat " **El Decreixement**" com una alternativa contra l'explotació dels recursos i per a salvar el planeta. En els diferents números de la VMR , de 2012, s'ha tractat de veure com podem aplicar el decreixement d'una manera més pràctica i pragmàtica en diverses àrees de la nostra vida quotidiana i en la vida social.

VMR Núm. 105, 2012/01.- Decreixement en el consum energètic

El consum de recursos en tot el món està creixent ràpidament, impulsat pel creixement demogràfic i per la prosperitat . L' enorme increment en la demanda mundial d'energia, fortament dependent encara dels combustibles fòssils gairebé esgotats, que han duplicat el seu preu, i que perjudiquen el medi ambient, preocupa als països rics per la seguretat en l'abastiment energètic, mentre en els països en desenvolupament, 1600 milions de persones no tenen accés a la electricitat.

La necessitat de canvi i d'una acció política coordinada sobre l'energia, la presa en consideració del canvi climàtic i la reducció de la pobresa són temes que van íntimament lligats. Cal prendre mesures a tots els nivells. Per això la FIMARC demana aplicar el decreixement en el consum d'energia a nivell individual i col·lectiu, fent accions personals per promoure la conservació de l'energia i defensar l'ús d'energies sostenibles.

La indústria productiva ha desenvolupat amb el temps altres formes de producció diferents als recursos fòssils, com són l'energia nuclear o la hidroelèctrica (alternatives però, no sense risc o amb conseqüències per a les poblacions). L'energia hidroelèctrica, tot i que es considera una energia neta i inesgotable presenta inconvenients socials i mediambientals : desplaçaments de la població, inundacions de terres agrícoles, canvis en els ecosistemes aquàtics i terrestres,..... i fins i tot es tenen seriosos dubtes sobre la seva implicació en els resultats d'emissió de gasos d'efecte hivernacle. Pel que fa a l'energia nuclear, els greus efectes provocats pels accidents ocorreguts en les instal·lacions nuclears de Chernobyl (1986) i Fukushima (2011) ens han deixat palès els perills potencials d'aquestes centrals i fan replantejar seriosament les polítiques del desenvolupament nuclear, al qual cal afegir-hi els greus inconvenients de l'emmagatzematge dels residus que genera.

La FIMARC opta per un decreixement en el consum i pel desenvolupament de la producció d'energies alternatives a partir d'energia solar, eòlica i/o biomassa. Hi ha solucions per a una producció alternativa, però abans de res, és indispensable reduir dràsticament el nostre consum, fent petits gestos quotidians individuals i col·lectius.

VMR Núm. Núm. 106, 2012/02 - Decreixement en el consum d'aigua

El creixement demogràfic, el canvi d'estil de vida i la urbanització produiran en els propers anys una demanda creixent de consum d'aigua que tindrà greus conseqüències sobre el medi ambient. La proporció d'aigua pel consum humà està augmentant molt pel damunt que el creixement de la població, el que suposa que l'aigua per a la producció d'aliments, processos industrials o qualsevol altre ús es tornarà escassa. D'una banda, el malbaratament i de l'altra, el fet que 1/6 persones no tenen accés a l'aigua potable (1.100 milions) fan que aquest recurs indispensable estigui desapareixent a velocitat vertiginosa sent del tot indispensable aplicar el decreixement en el consum d'aigua.

L'aigua dolça representa només el 2,5% del total d'aigua del planeta i està distribuïda de manera molt desigual. L'accés a l'aigua potable neta i de qualitat és un dret humà fonamental reconegut per la ONU des del 28 de juliol de 2010, la qual demana als seus Estats membres l'ajuda tecnològica i financera necessàries per tal de poder-ho garantir. Molt sovint la geografia, la contaminació i les desigualtats socials desequilibren les condicions d'accés a l'aigua.

Males pràctiques agrícoles, una industrialització no regulada i la pobresa urbana han perjudicat en extrem els recursos hídrics de molts territoris. Contràriament al que es pot pensar, no sempre és la falta d'aigua el principal problema, és més d'una sub-explotació dels recursos, amb pocs mitjans o la falta de polítiques adequades, en particular en l'agricultura. La falta de cooperació i infraestructures, malgrat disposar d'un gran sistema fluvial, està convertint l'aigua en motiu de discòrdia entre poders polítics sense ser conscients de les amenaces que planteja l'escassetat d'aigua per a la seva seguretat i desenvolupament. Davant d'això, hi ha mitjans per afrontar-ho si es canvien algunes de les polítiques que promouen l'explotació no racional de la terra.

Pel seu caràcter essencial i irremplaçable per a la vida esdevé un bé comú de tot el món. És un dret, no un desig o necessitat que s'hagi de satisfer. La Humanitat té la responsabilitat de l'aigua i no els Estats. Cal reconèixer el seu caràcter local i universal en l'ús i en la gestió, i un dels grans problemes amb la seva distribució és el de la privatització.

Còm trencar aquest procés ? Hi ha diferents solucions per a reduir el consum d'aigua i minimitzar les pèrdues: millorar les tècniques de reg, ús generalitzat dels mètodes més competents, renovar les estructures de producció i distribució de l'aigua potable, construir-ne de noves, preservar les reserves, lluitar contra la contaminació, el reciclat de l'aigua..... Però totes aquestes mesures són molt cares, i per regla general, inaccessibles per a molts països en desenvolupament..

El problema a gran escala només es pot resoldre a nivell polític, reorientant les prioritats de les inversions cap a les zones més afectades i els projectes amb més possibilitats de revertir la tendència, però també hi ha solucions a nivell individual i per a reduir el consum domèstic. Aquesta és la nostra responsabilitat i està en les nostres mans (aixetes..)

VMR Núm. 107, 2012/03 - Decreixement en els sistemes de producció.

Cada cop més persones qüestionen el model productivista que coneixem, en especial quan es tracta de la producció alimentària. L'evolució de la producció ha estat tan ràpida que hem passat d'una agricultura destinada a l'alimentació a una altra de gran producció destinada a donar beneficis, d'una societat basada en el treball i respecte a la natura a una altra que no té cap consideració pels recursos disponibles .

Nombrosos anàlisis indiquen que la producció mundial d'aliments és suficient per alimentar el món, però intervenen molts factors que fan que la seva distribució sigui absolutament injusta. Quina paradoxa ! Quasi mil milions de persones , la majoria de les quals viuen en països del Sud, passen fam o malnutrició, i en canvi, és en aquests països on la immensa majoria de la població activa treballa en el sector agrícola.

S'especula amb les matèries primes alimentàries: les llavors i les seves patents es concentren en mans d'unes poques companyies, l'acaparament de terres , la producció en gran escala, la utilització de gran quantitat de productes químics, els organismes modificats genèticament ,... tot això suposa pèrdua de la biodiversitat, pèrdua indubtable d'autonomia dels petits agricultors, i perills potencials per a la salut humana. Ens enfrontem a adversaris que controlen l'arsenal legislatiu, molt poderosos en termes de recursos humans i financers.

El decreixement en la producció que preconitza la FIMARC implica una producció més respectuosa amb la naturalesa amb la pràctica d'una agro ecologia i agricultura sostenible, minimitzar els productes químics, i el consum de productes de proximitat per a reduir l'impacte ambiental. Produir i consumir localment, compartint recursos renovables i garant la seva preservació i renovació per a les generacions futures.

VMR Núm. 108, 2012/04 - Decreixement en consum alimentari.

En qualsevol part del món, podem observar una tendència a la producció més industrialitzada d'articles alimentaris i de menjars totalment preparats, amb additius químics i amb presència d'organismes genèticament modificats. Amb el procés de globalització els aliments viatgen a alta velocitat al voltant del món i les empreses estrangeres interfereixen en el subministre d'aliments locals.

En el sistema de lliure mercat, els preus són determinats per l'oferta i la demanda. El creixement demogràfic i el dels nivells de vida en països en desenvolupament fan inevitablement pressió sobre la demanda d'aliments, pressió que es veu augmentada per la demanda de biocombustibles i per la especulació sobre els preus dels aliments. També hi té un impacte significatiu el cost del transport.

Quan els preus dels productes alimentaris es disparen, la gent dels països més pobres perd l'accés als aliments. La inaccessibilitat física als aliments es deu també a la falta de productivitat agrícola i a infraestructures deficientes. Dèbils capacitats d'emmagatzematge comporten el deteriorament de les collites. Insuficients vies de transport dificulten l'accés als mercats. Els conflictes i guerres civils també tenen un impacte molt fort en la producció d'aliments, així com els problemes climàtics, cada cop més freqüents (sequeres, inundacions...) que destrueixen els conreus.

El menjar no arriba sempre a qui més ho necessiten i el tipus d'aliments produïts no sempre s'adapta a les necessitats reals de les persones. Com a resultat, problemes de fam i desnutrició en grans parts del món enfront d'un nombre creixent de persones obesas.

Davant d'això , què podem fer de forma individual i col·lectiva ? - revaloritzar els mercats locals comprant aliments frescos i de qualitat als productors locals, - promoure l'agricultura familiar que practica el policultiu, amb llavors tradicionals i materials orgànics en el compostatge per fertilitzar la terra, - promoure les tendes locals i el comerç just, - reduir el consum de combustibles fòssils, - reconstruir una economia local forta i sostenible, - reduir voluntàriament la compra i consum d'aliments ,...

Tot plegat, no és tan una qüestió de conceptes, sinó d'una forma de viure, moure's, alimentar-se, ...més centrada en els valors "essencials" .